

ning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til hvilke tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning, så længe anmodningen er indgivet, før forældelsesfristen i den anden kontraherende stat er udløbet.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan træde i direkte forbindelse med hinanden, heriblandt gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten, især med henblik på forhindring af svig eller skatteunddragelse. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. De kompetente myndigheder kan, i samråd, udvikle passende betingelser, metoder eller fremgangsmåder vedrørende de anliggender, om hvilke sådan udveksling af oplysninger skal foretages, herunder,

hvor forholdene tilsiger det, udveksling af oplysninger vedrørende skatteunddragelse.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

Bistand med inddrivelse

1. De kontraherende stater påtager sig at yde hinanden bistand med inddrivelse af skyldige skatter i det omfang, at dette beløb er blevet endeligt fastsat i overensstemmelse med lovgivningen i den kontraherende stat, som fremsender anmodningen om bistand.

2. I tilfælde, hvor en anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse af skatter er blevet accepteret af den anden kontraherende stat, skal sådanne skatter inddrives af denne anden stat i overensstemmelse med de lovregler, der finder anvendelse ved inddrivelse af dens egne skatter, og som om de skatter, der skal inddrives, var dens egne skatter. Godkendelsen af anmodningen om bistand med inddrivelse skal udstedes af den kompetente myndighed i den stat, der har modtaget anmodningen, inden 90 dage efter den officielle dato for modtagelsen af anmodningen. Udebliver en sådan godkendelse skal dette betragtes som et afslag på anmodningen, medmindre den stat, der har modtaget anmodningen, udsteder en godkendelse bagefter, men ikke senere end 120 dage efter den officielle dato for modtagelsen af anmodningen.

3. Enhver anmodning fra en kontraherende stat om inddrivelse skal være ledsaget af et sådant bevis, som er nødvendigt i henhold til lovgivningen i denne stat for at godtgøre, at de skyldige skatter er blevet endeligt fastsat.